

ದ.ರा. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ 'ಬೆಳೆಗು' ಕೆವಿತೆ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೆಳಗಿದ ಕೆವಿತೆ. ಆ ಕೆವಿತೆಯನ್ನು ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಬರೆದು ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ವರ್ಷಗಳು. ಆ ಕೆವಿತೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಬರಹ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ದ.ರा. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ರಚಿಸಿದ ದ್ವಿತೀಯ ಬೆಳೆಗು ಕವನ 1919ರ 'ಸ್ವಧಮ್' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಅದು ನವನವೀನ ಕಲ್ಪನೆ, ನೂತನ ಭಂದಃ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಹಂತೇಕಿಯಾಗಳ ಜಾಗತಿ, ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಕಡೆದಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ಉದಯವನ್ನ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ ಕವನವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಹೊಸತು ಜನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಅವರು ಅದನ್ನು 'ಸದಾನಂದ ಜಂಗಮ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು 1918ರ 'ಪ್ರಭಾತ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ತುತೂರಿ' ಮತ್ತು 'ಸರಸ್ವತಿ' ಕವನಗಳನ್ನು 'ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ' ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವು ಅವರ ಹೊದಲ ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದೇ ಕಾವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಅವರು ಅನಂತರ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. 'ತುತೂರಿ' ಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಹೊಳಗಿಸುವ ದ್ವನಿ, ನಾಡುನುಡಿಯ ಅಭಿಮಾನ, ನಾಡಿಗರನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸುವ ನುಡಿಗಳವೇ. ಅದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಂಗಲ ನಾದವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಾಠ್ಯಕೃತಿ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ, ಜನಪದಗಿತೆ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಂದಸ್ಸುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಭಾವಲಕರಿಗೆ ತಕ್ಷಯೆ ವಿಧ ನವನವೀನ ಭಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಂದಾನಿಲ ರಗಳೆ ಮಥುರತೆಯ ಭಂದಮೋಂಧ. ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರೆಗಳ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಚರಣಗಳ

‘ಮುಂದೆ ಮಾಸ್ಯಿಯವರಿಗೂ ನನಗೂ ಗಹನ ಸೈಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ, ಹೊದಲು 'ಸ್ವಧಮ್'ದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಮತ್ತು 'ಗರೀಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಮಪದ್ಮವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಮತ್ತು 'ಗರೀಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭ ಮ ಪ ದೃವಾ ಗಿ ಮುದ್ದಿತವಾದ 'ಬೆಳೆಗು' ('ಮೂಡಲ ಮನೆಯಾ ಮುತ್ತಿನ ನಿರಿನ') ಕೆವಿತೆಯೇ ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಹೊದಲ ನೂತನ ಭಂದಃ ಪ್ರಯೋಗ (1919). ಇದು ಹೊಸ ಭಂದಸ್ಸು. ಜನ ಹೇಗೆ ಮೆಚ್ಚಿವರೋ ಎಂಬ ಭಯ ನನಗಿಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು 'ಸದಾನಂದ ಜಂಗಮ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೆ (1919).

ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ
(‘ನನ್ನ ನಾ ಕಂಡಂತೆ’;
ಬೇಂದ್ರೆ ಜೀವನ ಪರಿಚಯ,
ವಾಮನ ಬೇಂದ್ರೆ, ಶ್ರೀಮಾತಾ
ವೃತಾಶನ, ಧಾರವಾಡ, 1990.
ಪು. 105)